

תת"ע 2119/01/19 - סלומון שולמית נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2119-01-19 מדינת ישראל נ' סלומון שולמית
תיק חיצוני: 14118125823

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקשת	סלומון שולמית
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 22.1.19 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשעה המבקשת בעבירה של חניית רכב על המדרכה ונגזר עליה קנס בסך 500 ₪.
3. המבקשת טענה כי ביום הדיון לא חשה בטוב, לא שמה לב כי זהו המועד שנקבע לדיון ולא התייצבה בבית המשפט. ביקשה לקבל הזדמנות נוספת להישפט ולהשמיע טענותיה בבית המשפט.
4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות המבקשת החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).
7. המבקשת אינה חולקת על כך כי זומנה לדיון כדין אלא שלטענתה לא התייצבה לדיון משום שלא הרגישה טוב. המבקשת לא צירפה אישור מחלה ואף התצהיר שהגישה בתמיכה לבקשתה הוא תצהיר

לקוני אשר אין בו פירוט התומך בבקשתה. מעבר לכך, אני סבורה כי גם אם נבצר מהמבקשת להתייצב לדיון במועד הקבוע, הרי שיכולה הייתה להגיש הודעה או בקשה לדחיית מועד הדיון "בזמן אמת" או לכל הפחות בסמוך לאחר מכן ולא להמתין ולהגיש הבקשה רק כחודש וחצי לאחר שמועד הדיון חלף.

באשר לטענת המבקשת כי "לא שמה לב" שמדובר במועד הדיון, הלכה פסוקה היא כי טעות אנוש או שכחה אינם מהווים סיבה מוצדקת לביטול פסק דין (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793).

8. המבקשת אף לא הציגה טענות הגנה כלשהן ולא פירטה כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לה עיוות דין.

מעבר לכך, העונש שנגזר על המבקשת אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשמת תשלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 20.6.19.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ט' אייר תשע"ט, 14 מאי 2019, בהעדר הצדדים.